

[Kirkegaard.]

ning og egnsudvikling. Nu er det ikke min mening at komme ind på det her; jeg strejfer det i og for sig kun for at nævne, at hvis — og jeg lægger vægt på ordet hvis — vi engang skal have en motorvej på højderyggen op gennem Jylland, en vej, som jo allerede er stærkt fremme i diskussionen, ville jeg tro, at det var naturligt, at beslutningen om en sådan vej blev truffet i folketinget. Det ligger formentlig endda således, at den vej slet ikke bliver anlagt — eller først ud i en fjern fremtid — hvis ikke afgørelsen falder her i folketinget.

De ændringer angående vore vigtigste veje, både hvad angår det økonomiske og det administrative grundlag, som ministeren har bragt i forslag, må jeg altså anse for at være velbegrandede. Det vil utvivlsomt både i folketinget og udenfor være den almindelige opfattelse, at de myndigheder, som forlanger, at en vej skal være sådan eller sådan, at den skal ligge her eller dér, også må betale, i hvert tilfælde betale en rimelig part. Hvis én myndighed kan forlange at bestemme prisen, medens en anden myndighed skal betale, ville det vist være den almindelige opfattelse, at det måske meget let ville føre til fejlinvesteringer. Derfor bør folketinget næppe heller gå stort længere med i hvert tilfælde de højeste tilskudsprocenter, end tilfældet er i øjeblikket.

Forleden læste jeg i en avis, at Randers og Ålborg amter antagelig vedtager at bygge en bro over Mariager Fjord. Jeg tror, Randers amtsråd har vedtaget det, og det er et projekt, der i øjeblikket er til behandling i Ålborg amtsråd, et projekt, hvortil de to amter regner med at få et tilskud fra staten på 95 pct. I en sådan situation spørger man i og for sig sig selv, om der ikke i det økonomiske grundlag er for lidt, der tilskynder de to amtsråd til at udvise den strengest mulige påpasselighed og agtpågivenhed vedrørende et projekt, som dog skal koste ca. 13 mill. kr. Man kan godt komme til at tænke på, om ikke det ville være rimeligt, at den myndighed, som skal betale — i dette tilfælde — 95 pct., også var bygherre.

Når der er tale om fortsatte store investeringer gennem en årrække inden for samme område, altså på vejvæsenets område, kan det tænkes at være af betydning,

at det så nogenlunde er de samme myndigheder, de samme mennesker, der udarbejder de fortløbende projekter. Jeg vil gerne sige til beroligelse for det ærede medlem hr. Holmberg, at jeg tror, det vil være rigtigt, at det i nogen grad er de samme myndigheder, de samme ingeniører; de vil nemlig hurtigt høste erfaringer; de vil blive specialister inden for området — en god forudsætning for at udføre godt gennemtænkte, solide og holdbare projekter — og det samme vil også komme til at gælde de entreprenører, de firmaer, som påtager sig at bygge vejene. De får også snart så store erfaringer, at de i hvert tilfælde sjældent vil bedømme noget forkert, og det er en af forudsætningerne for både godt og billigt arbejde. Dertil kommer så, at fortløbende arbejder vil have den store betydning for sådanne firmaer, at de giver basis for anskaffelse af det bedst mulige materiel.

Vore muligheder for nyttige investeringer også i veje begrænses jo for tiden mere af mangel på arbejdskraft end af mangel på penge. Derfor vil det være af stor betydning, at det allerbedste materiel bliver bragt i anvendelse, simpelt hen automatisering i det omfang, det er gørligt, for at undgå et stigende pres på arbejdsmarkedet med deraf følgende prisstigninger.

Efter min opfattelse er det både sagligt og principielt rigtigt, at det er folketinget, der bestemmer, når og hvor kommende motorveje skal anlægges, og hvilke andre meget vigtige veje der skal have en lignende status, indtil vi har motorveje nok.

Til støtte for lovforslaget vil jeg yderligere nævne, at jeg er tilfreds med, at det i høj grad bygger på et nært samarbejde mellem ministeriet og de myndigheder, som hidindtil har løst så store opgaver inden for området på en ganske udmærket måde. Jeg tror ikke, at de myndigheder — det er altså de kommunale myndigheder, jeg tænker på — behøver at være bange for, at de ikke får opgaver nok også i fremtiden, og da jeg ikke kan se, at lovforslagene på nogen måde antaster det kommunale selvstyre, kan jeg på mit partis vegne give tilslutning til begge lovforslag.

Arne Larsen: De to lovforslag, vi i dag behandler, og hvoraf det ene, nemlig forslaget til lov om hovedlandeveje, er en nydannelse